

ANTON SVOR

Anton står bakom dörren till kuddrummet. Han hör mamma fråga hans förskolefröken Elisabet:

– Var har ni Anton någonstans?

– Oj, jag vet inte var Anton är, svarar Elisabet och blinkar åt Anton som kikar i dörrspringan.

Anton älskar att springa och gömma sig så att mamma inte hittar honom. Nu börjar mamma leta.

– Var kan han vara? undrar hon.

– Buu! ropar Anton och springer rakt i mammas famn.

– Där var du ju! Jag som trodde att du hade gått hem själv, säger mamma och låtsas se bekymrad ut.

– Kom får du se vad jag har gjort i dag!

Anton drar i mamma. På hyllan ovanför hans kläder ligger en snöstjärna som han vikt och klippt alldeles själv. Mamma tycker att Antons snöstjärna är jättefin.

– Vem har du lekt med i dag då? frågar mamma när de sitter i bilen på väg hem.

– Med Filippa och Kevin. Men mest med Hampus, svarar Anton.

Mamma sitter och funderar på vad de ska ha till middag och Anton sitter tyst.

– I dag svärde jag, säger Anton plötsligt.

– Vad sa du? undrar mamma förvånad.

– Jo, i dag svärde jag, precis som Hampus gör.

Mamma tittar på Anton i backspeglarna.

– Men du brukar väl inte svära, Anton?

Nej, det brukar Anton inte göra, men det hade varit så spännande att säga de där fula orden som Hampus sagt.

– Det kändes inte så bra att säga dem som jag trodde, fortsätter Anton.

– Anton, Hampus kanske inte vet att det är fula ord. Det är kanske ingen som har talat om det för honom ...

Nej, så är det kanske. Anton funderar lite, sen säger han:

– Då kan jag tala om det för honom nästa gång, säger Anton och ser glad ut.

– Ja, gör det Anton, men säg det på ett snällt sätt så att han inte blir ledsen, säger mamma uppmuntrande.

– Du kan så många fina ord så du behöver inte säga de fula - eller hur Anton?

Anton nickar och mamma fortsätter:

– Vet du, jag tycker att du var bra och jättemodig som berättade för mej!

Mamma svänger in vid huset där de bor och innan hon stänger av bilmotorn säger hon:

– Vet du några ord som känns bra att säga och som andra blir glada av?

Anton har ingen aning.

– Jag tycker om dej. Det är fina ord.

– Jag tycker om dej också, säger Anton innan han springer in.